

Stowarzyszenie Folklorystyczne "Kuźnia"

Stowarzyszenie Folklorystyczne "Kuźnia" zostało założone 3 sierpnia 2014 roku przez grupę ludzi, którzy chcą nie tylko zachować i podtrzymywać ginące tradycje, zwyczaje, tańce i mowę naszych przodków, nie tylko przedstawiać i mówić o już zapomnianych przez ludzi zwyczajach, obrzędach ludowych. Chcąc przede wszystkim wzbudzić wśród ludzi szacunek do kultury ludowej, którą przez wieki tworzyli nasi dziadowie i będziemy się starali przekonać wszystkich, że folklor nie jest czymś, czego można się tylko wstydzić. Wręcz odwrotnie! Folklorem można się zachwycić i z podniesioną głową, z uśmiechem na twarzy bawić się i cieszyć, poznając i kultywując piękną część naszej: tropiszowskiej, wawrzeńskiej, igołomskiej, krakowskiej, proszowskiej część naszej, polskiej kultury!

Cele Stowarzyszenia realizujemy między innymi poprzez:

- mecenat ideowy nad twórcami kultury wsi, zespołami i animatorami życia kulturalnego w środowisku wiejskim,
- pomoc w tworzeniu nowych grup twórczych oraz opieka nad już istniejącymi na wsi,
- gromadzenie dokumentacji zjawisk odchodzących: obrzędów ludowych, unikalnych dziedzin rękodzieła ludowego, ginących zawodów oraz tradycyjnych wyrobów kulinarnych oraz folkloru muzycznego,
- otaczanie opieką instruktorską i warsztatową twórców i animatorów życia kulturalnego wsi,
- organizację kursów edukacyjnych, zajęć, szkoleń, imprez, obozów szkoleniowych i turystycznych oraz innych działań dla dzieci, młodzieży i osób dorosłych.

19 lutego 2017 roku odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze członków Stowarzyszenia Folklorystycznego Kuźnia, na którym dokonano wyboru nowych władz Stowarzyszenia: Zarządu i Komisji Rewizyjnej.

Skład nowego Zarządu:

Daniel Kübler - prezes zarządu
Tomasz Migdał - wiceprezes zarządu
Konrad Szymacha - skarbnik
Sandra Jazgar - sekretarz
Józefa Wawrzeń - członek zarządu
Zuzanna Stawinoga - członek zarządu
Joanna Maj-Żabicka - członek zarządu

Komisja Rewizyjna:

Ewa Paluch
Grażyna Pinkowska
Krystyna Lipowiecka

Przy Stowarzyszeniu Folklorystycznym działa **Zespół Kopiśnioki (czyt. kopinioki) z Igołomi**

Zespół składa się z *muzyki* (tak jeszcze całkiem niedawno określano zespoły muzyków ludowych, kapele, orkiestry grające np. na weselach), męskiej grupy śpiewaczej powstałej w 2016 roku i solistów śpiewaków. *Muzyka* prezentuje tradycyjny skład z końca XIX wieku, kiedy do skrzypiec, sekundy i basów dołączył klarnet. Nazwa *Kopiśnioki* bierze się od miana, jakim określano lud zamieszkujący ziemie w pasie od Słomnik do Koszyc, które jeszcze 100 lat temu znajdowały się pod zaborem rosyjskim w granicach Królestwa Kongresowego. Bardzo popularne i prawdopodobnie najprawdziwsze tłumaczenie pochodzenia tej nazwy wiąże się z rosyjską monetą – kopiejką. Z kolei Oskar Kolberg ani słowem nie wspomina o kopiejkach, a etymologię wyrazu wywodzi albo od kopieniaka, czyli płaszczka służącego do ochrony przed deszczem, który z XVI-wiecznej mody szlacheckiej mógł w tych okolicach trafić pod strzechy, lub też od licznych kóp zbóż, albo od kopania urodzajnych ziem, na których owe zboża rosły. Bez wątplenia można jednak stwierdzić, że *Kopiśniokami* nazywani byli mieszkańcy naszych ziem przez ludność zamieszkującą sąsiednią Galicję. Nazwa *Kopiśnioki*, chociaż prześmiewcza i powstała w wyniku rozbiorów i wprowadzenia nowej monety, pozostaje jeszcze w świadomości najstarszego pokolenia, urodzonego przed II wojną światową oraz w mniejszym stopniu wśród młodszych pokoleń. Oddzielenie ziemi proszowskiej (do której, jak śmiem twierdzić, nadal należymy, a jedynie za sprawą decyzji administracyjnych zostaliśmy z niej niejako wykluczeni) od Krakowa poskutkowało nawet tym, że najstarsze pokolenie nie uznaje siebie jako Krakowiaków (mieszkańców Ziemi Krakowskiej, nie samego Krakowa) a właśnie określa siebie i swoich przodków mianem *Kopiśnioków*, zaś obszar na którym mieszkali definiują jako *Kopiśniów* i czynią to bez żadnych oznak wstydu wynikającego z tego, że ich dziadkowie płacili kopiejkami. Niech nazwa *Kopiśnioki* przypomina o historii, o roku 1809, w którym nasze ziemie znajdujące się dotychczas pod zaborem austriackim przeszły pod panowanie Rosjan. Niech nie daje zapomnieć o skutkach zerwania odwiecznych kontaktów z pobliskim Krakowem, które miały swoje odbicie choćby w odświętym stroju ludowym. Niech nie daje zapomnieć kim byli nasi przodkowie i z *jakiéj my ziemi wyrosli*. Niech dzięki zespołowi brzmią pieśni i melodie, które z upodobaniem grali i śpiewali nasi przodkowie na zmównach, na weselach, *na muzykach* (potańcówkach), na kołędzie, w polu, przy pasieniu, przy kołyse i przy trumnie. Na każdym etapie życia. Zawsze.

Skład zespołu:

Centrum Kultury i Promocji w Igołomi-Wawrzeńcach

Magdalena Migas - klarnet, śpiew

Daniel Kübler - skrzypce, trąbka, heligonka, śpiew

Marcin Głowa - skrzypce, śpiew

Piotr Paluch - basy, śpiew

Lidia Szopa - śpiew

Tomasz Migdał - akordeon, śpiew

Krzystian Jędrszczyk - śpiew

Skład zespołu 2019:

Daniel Kübler - skrzypce, trąbka, heligonka, śpiew

Marcin Głowa - skrzypce, śpiew

Piotr Paluch - basy, śpiew

Lidia Szopa - śpiew

Joanna Motylska - śpiew

Weronika Paluch - śpiew

Krzystian Jędrszczyk - śpiew

-

-